

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.
Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ.

Излиза три пати седмично
и економически, средна
цѣна:
Абонамента Б:
Годишно 150 лв., 1/2-год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента започва на
всеко 1-во число отъ ме-
сeca. — всички предплаща

Цените за обявите са
За в. сантиметр 3:00
лв. за година, вестник,
некролог 1:50 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по 1:50 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко що се отнася до
вестника се адресира до
„Търгов.-Промисленна За-
щита“, Варна „Вестник“ Б.

Франко-Българска Банка
за международна търговия
Централа въ София.
Клони: ВАРНА, РУСЕ, ПЛОВДИВЪ, БУРГАЗЪ,
ХАСКОВО и ДУПНИЦА.
Ва телеграми адресъ: ИНТЕРБАНКЪ.
Извършва всички банкови операции при съв-
сѣмъ износни условия. Приема по кредиторни сметки,
срочни и безсрочни влогове, и спестовни книжки по най-
добри условия.

Т. Ж. Катинаки, Варна
Прѣдлага, при цѣни най-износни:
Маслини най-първокачествени производство отъ Албания.
Дървени масла отъ най-първотѣ качества, въ бѣлици.
Дървени масла айваџски въ тепени,
сѣщо така отъ най-първотѣ качества.
САПУНИ
бѣли, турски и други разна, стоки отъ
грѣцки произходъ.
Калтората се намира въ улица „Охридска“.

ЗА СЕЗОНА
Само англий- **ПЛАТОВЕ**
ски бѣлени
въ английския фабриченъ складъ.
Прѣдставители: И. СЕРНЕРЪ & М. ЗБОРОВСКИ
СОФИЯ, ул. „Арда“ № 8, до Рогова Банка.

За износа на брашна.

Каквито ще би изглеждали да се хранятъ за пазара на нашитѣ брашна, всички тия надежди, споредъ насъ, сѣ напрасни. Пазара на нашитѣ брашна е безвъзвратно изгубенъ и каквито усилия да правимъ, отъ тукъ на тѣй, тѣ сѣ и ще бъдатъ суетни. Кемалиститѣ сѣ господари на политическата властъ, чрезъ нея иматъ въ рѣцѣтъ си и добръ разположенъ и сѣ икономическитѣ слабости на Турция, включително Цариградъ. По отношение брашната индустрия и търговия, тѣ сѣ съвсѣмъ на чисто — искатъ да я национализиратъ, да я направятъ озовъ и иматъ най-силната властъ да я държатъ въ рѣцѣтъ си, и да възпудятъ отъ Цариградското тържище всѣкого, който прѣди на тия тѣхни намѣрениа и не е въ състояние сѣ друга сила да имъ се наложи. Цариградскитѣ мелници до една сѣ кемалистки, тѣ сѣ, сѣдователно, официално властнически, на тѣхъ не всѣки конкурентъ и особено не всѣки политически безсиленъ конку-

рентъ ще може да имъ се наложи — да ги конкурира. Въ рѣцѣтъ имъ е ножа и хлѣба, комуто тѣ искатъ или отъ когото ги е страхъ, ще рѣжатъ и ще даватъ; комуто не искатъ или отъ когото не ги е страхъ нито ще рѣжатъ, нито ще му даватъ. Нашитѣ мелничари експортъори спадатъ въ втората категория. Това се видѣ вече отъ 3—4 мѣсеца насамъ, отъ когато нито килограмъ наше брашно не е видѣло Цариградското тържище. Разбира се, кемалиститѣ не гонятъ мелничари и свои нашитѣ мелничари; тѣ имъ противопоставятъ една прохибитивна рат. excellence „кемалистка“ митническа тарифа и всѣкакъ такова множество „кемалистки“ наредби, които фаворизиратъ мѣстното производство прѣдъ онова отъ политически и материялно слабитѣ да водятъ борба съ самоотверженностъ държави. Наистина, че покрай политическия принципъ, на нашето производство, да бъде изпъдено отъ Цариградския пазаръ повдига и причини отъ чистого

търгового икономическо естество, именно, поради налични факти, че тамъ се явяватъ американски брашна много по-офигни по цѣна и по-добри по качества отъ нашитѣ, че нашитѣ брашна въ сравнение съ американскитѣ въ Цариградъ коштуватъ много повече, отколкото е тамъ пилата и само по тази причина (ако не бѣше политическия) можеха да бъдатъ сами отъ себе си възпрѣпятелствуващи въ износа си; но и икономическата, и високата турския политическа стоп като стѣна прѣдъ нашитѣ брашна търговия въ Цариградъ.
Ние, за всеки случай ще трѣбва да се замислимъ и да се замислимъ об съ време и по сериозно какъ и какъ да отворимъ пазаръ на хранитѣ си и особено на брашната си въ иностранство. Въ Египетъ по сѣшитѣ почти причинил, ние изгубихме пазара — това го чегемъ сѣдмично въ консулскитѣ рапорти, които отдаватъ първо вина на българското парходно дѣство, че не поддържа линията договорена и добръ субсидирана отъ държавата, за да е непрѣкъсната връзка между египетския и нашия пазаръ. Въ Гърция и островитѣ, освѣнъ сѣщитѣ причини на липса на една трайно установена връзка, и причинитѣ, че американската конкуренция, основана и на яки политически връзки и отношения, е непрѣодолима и непобѣдима.
Остава ни да обърнемъ погледъ къмъ Албания и Чехославия — да търсимъ мѣсто за плаване произведениата си въ страна, пазарницата, на които тепърва ще трѣбва да проучаваме.
Впрочемъ, г. Атила Тауберъ, кореспондентъ на Софийската търговска камара отъ Буда-Пеща, прѣпоръчва на нашитѣ търговци чехославския пазаръ, който ковоумира голѣми количества брашна отъ другитѣ производителни държави. Та и сами ние много отдавна сме се обѣтили за чехославския пазаръ. Ако не се гъжемъ, прѣдъ мѣсець мартъ или априлъ т. г., мелницата „София“ изнесе въ Братислава два пизпа брашна. Единъ (варненски) мелничаръ, експортъоръ се твърдѣ много заинтересува отъ чехославския пазаръ и направилъ пълни и сериозни проучаваия за износа въ тоя пазаръ.
Едното и другото удариха въ камъкъ. Оказа се, че при сегашната международна конкуренция сѣ жита, и брашна особено, ние не можемъ нито да доближимъ до чехославския пазаръ.
Една малка сметка, която на бърза ръка можемъ да направимъ тукъ ще ни постави въ видѣние на общността:

Варна — Хамбург — навло 24 хелера, осигуровка 1 1/2 хел., прѣтоварване въ Хамбургъ 12 хел., навло до Дечинъ 20 хел., прѣтоварване 5 хел., навло до Прага 10 хел., или равно 2:56 3/4 лева разходъ по тоя пътъ.
По Дунава — Русе — Братислава: разхода на първа рѣка е 68 хелера или 2:04 лева; но къмъ тоя разходъ сѣдѣва да се прибави още по 1 французки франкъ на тоя хобавки за прѣминаването Жезлѣнитѣ врата.
Въ Чехославия — Братислава или Прага, за първия градъ, ако стоката е пристигнала отъ Дунава, а за втория, ако е пристигнала по море прѣзъ Хамбургъ, брашното № 00 има фиксирана цѣна 2.10 чехски корони, или 6:42 лева 1 килограмъ.
За да се продаде въ Прага безъ печалба върху 6.42 лв. 1 кгр., трѣбва въ България брашното № 00 да е купено по 3:87 лева,* а да се продаде пакъ безъ печалба въ Братислава, общото кач. брашно трѣбва да е купено въ България по 4:34 лева.
Разбира се, въ конвенциитѣ сѣзѣти на г. Таубера нѣма кой да се съмнява, но въ България би ли намѣрилъ сметка поле единъ мелничаръ-експортъоръ да продаде № 00 брашно по 3.77 или даже по 4.37 лева килограмъ?
Ето гдѣ стои причината за невъзможността на нашитѣ брашна да идатъ въ Чехославия поне за сега, когато цѣнитѣ на нашитѣ жита сѣ по високи отъ ония на конкурентнитѣ държави, въ особеността на Америка, която продава сѣ общата сила и въ Чехославия, както и въ Турция, и въ Цариградъ, а че и въ цѣлъ святъ.
Голѣмо умѣние е нужно, особена ловкостъ се изисква и отъ държавата ни, и отъ търговцитѣ ни да се доберемъ до единъ силенъ консумативенъ чуждъ пазаръ, иначе и като немощна държавка ще загинемъ.
В. Хр. В.
Б. Р. Голѣмитѣ мелници въ Чехославия, прѣдимно тия въ Словакия, сѣ взели рѣшение т. година да закупватъ жита отъ Сърбия, особено отъ Войводина, какѣто реколтата бѣше въ отлично количество, за да покриватъ таггодишнитѣ дефицитѣ отъ жита въ Чехославия. Агенти отъ страна на мелничарскитѣ сѣюзъ отъ Чехославия е прѣратилъ и агентитѣ си въ Сърбия за закупуване на житата. На нашитѣ сѣжпи жита и брашна Чехославия и не обръща внимание.
*) А брашно № 00 по настоящемъ въ нашата страна се кулува 5:70 лева кгр.

Други рани.
Плодонитата законодателна и обираческа административно-полицейска и финансово-правна прахосна дѣйностъ на дружбашкия режимъ (мало и голѣмо отъ който гледаше само какъ да се вакати, кого отъ търговцитѣ да залони и какъ да го ограби — по какѣвъ начинъ, сирѣчь, по-лесно и по-скоро да упропасти търговията) нанесе много и твърдѣ много тежки рани на всичкитѣ нейни отрасли и сѣгна изцѣло общия народенъ поминѣкъ.
Дружбащината бѣше всецѣло противъ износната търговия и най-много противъ търговията сѣ зърнени храни и варина. За това гледаше и твърдѣ много се старание да къса меса, да къса живи меса и колкото може повече рани на тая търговска отраслъ да нанесе и равнитѣ не само многобройни да сѣ, но и по-дълбоки, и по смъртоносни — по невѣдѣчими да сѣ. Консервациума бѣше едно отъ най-остритѣ и едно отъ най-ядовититѣ му оръдия и оръжия; но имаше и други — такива, които или сѣ които не по-малко по брой и по-угроветъ рани нанесе тоя режимъ на житарската и мелничарската износна търговия, въобще. За много отъ тия рани ние многогажди писанме и за много отъ тѣхъ вслушалото сѣ настоящее правителство потърси и намѣри лѣкове. Нека споменемъ само прѣмъхването на митата за зърненитѣ храни и намалениата митата на 1/2 на сто (нижния нари) за брашната. Но има много рани още, за които нито печата нито самитѣ тия, които страдатъ отъ тѣхъ се сѣ обявдали, обаче, които не сѣ по-малко тежки, не сѣ по-малко дълбоки и не сѣ по-малко болезненни за търговията, за износната търговия особено — които напротивъ, продължаватъ да се подхранватъ още не сѣ лѣкѣ, а сѣ отрова; като че не бѣше достатъченъ трудътъ на дружбашкия режимъ въ това подхранване, та камарилата, които е една и сѣща въ всички режими и която не познава никакви добри пътища да насочи стопанското развитие на родната си, и сега още продължава да дава сѣзѣти и напѣтениа на нашата да се поддържатъ и продължаватъ все още въ сѣщата дружбашка разрушителна за търговията посока; продължава въ сѣщия темпъ, сѣ сѣщата разрушителна сила още да бушува дружбашката еискална политика.
И... ето що:
Министра на желѣзницитѣ, или антуража му, въ лицето на висшитѣ му подѣждоствени чиновници, една прѣди мѣсець измислиха и въ самоната заповѣдь № 6853 отъ 31 августъ обявиха, че облагатъ всичкитѣ прѣвозими по желѣзницитѣ стоки сѣ свърхтакса за добавѣчни заплати на чиновницитѣ и служащитѣ по желѣзницитѣ за да се отбѣе охотата имъ да крадѣтъ и отъ да взиматъ рушеветъ. Това е единъ приемъ опасенъ толикова, колкото бѣха опасни и реформаторскитѣ дружбашки приеми за обогатяване на своята партия, на своя сѣ заковавали рѣцѣ и мождѣ работенъ народъ; това е единъ много опасенъ и плачевно разрушителенъ прецедентъ въ търговията, защото

ЗРЪНЦА

ПО ЕДНО В БРОЙ

„Лви се Карл Маркс, основателя на социализма, взе теорията на Адам Смит и направи от нея логически абсурд. Той обвини, че работната заплата създава богатството и обвини капиталиста, че той ограбва работния път.“

„Действителността пък потвърждава истината, че богатството произтича не от труда, а от мозъка.“

„Само по себе си труда създава само нищета!“

„Всякога и на всякъде бива бѣденъ този, който разполага само съ рѣчния си трудъ.“

Дума на Хер. Кесонъ.

Добролюбъ.

министра или антуража му, съвѣтниците му и висшѣтѣ му чиновници не сѣ пожелали даже да наложатъ тѣя свѣрхтакси, тоя своегo рода новъ данѣкъ сѣ едно процентно отношение къмъ стойността на стоката, която се произвоа или сѣ прилагане принципа, поне, на зонното тарниране сѣ обратна пропорция. По тоя, нека така го нарѣчемъ, новъ атеататъ ерѣщу търговията никой не сѣ е обидялъ, както трѣбна, освѣнъ ако се спомене за нашия слабъ гласъ въ миналия брой. А прецедента, а свѣрхтаксата сѣдва своето невидимо разрушително дѣйствие, което, колкото подалечно е разстоянието, толкова дѣйствието е по силно разрушително. Дѣйствието е общо разрушително за търговията и за производството: търговецъ откънава да кули, ако не му се продаде за смѣтка на свѣрхтаксата съ 10—15 стотинки по етино върното отъ производителя за да рекомпенсира тѣя свѣрхтакса; производителя чете бюджетимитъ, освѣдоменъ е добръ за цѣнитѣ въ боренитѣ и безъ да държи смѣтка за разходитѣ на търговеца, не отстъпва на послѣдния 10—15 стотинки отъ паритѣта въ боренитѣ. Въ това взаимноборствуване и взаимнопоростуване страда интереса на търговеца, страда и интереса на производителя — страдатъ взаимнитѣ интереси на търговията и производствата.

Но ние въ тѣя точка се отвѣтвѣхме и отвѣтвѣхме се, защото искаше да отвѣтвѣжимъ, че, когато правителството, въ своето колективно цѣло, прави уселни да намѣри дѣлѣтъ на тежкитѣ рани нанесени отъ дружбашкия режимъ на търговията и особено на върнатата търговия, единъ отдѣленъ членъ отъ него прави обратното, слага свѣрхтакси, които не по-малко я увреждатъ.

Но ние вземъ сега на прѣдмета си:

Странното е, че при така многоярираната отъ сегашното правителство стопанска и икономическа политика, т. е. сѣ отстъпни отъ държавата, сѣ жертви отъ нейна страна и сѣ освобождаването въ всички търговията отъ тежкитѣ брѣмена, натоварени и отъ дружбашкия режимъ, да и сѣ осигури просторъ за напредѣкъ, повтаряме странното е, че единъ членъ отъ това сѣщото правителство многоярира, свѣкшъ, свои собствена стопанска и икономическа политика, съвѣтвъ противна на общата правителствена политика. Единъ на видъ малѣкъ, но по сѣщностъта си за търговията капиталенъ въпросъ ни навежда къмъ това убѣждение: че министра на желѣзницитѣ и антуража му отъ висши чиновници и фактори водитъ своя отдѣлна, напълно противна на добрия напредѣкъ на търговията политика.

Г-нъ Касасовъ посѣти Варна да проучи болкитѣ на търговцитѣ, да пинне сѣ прѣстѣтъ си раниитѣ на търговията отъ миналитѣ врѣмена, най-вече отъ дружбашкия режимъ. Нему търговцитѣ сѣ оплаква, че бившия режимъ, политиката на който бѣше: „колкото по вѣтъ

търгооията, толкова по-добръ за дружбашкия болшевикъ,“ ги е прѣтоварилъ сѣ непоносимо високи наеми за мѣстата, наемвания отъ тѣхъ около пристанището за стѣговетѣ отъ върне ни храни. Търговцитѣ молиха за едно намаляние, поне, до поносимостъ на тѣя наемп. Приидно, г. Касасовъ се убѣди въ справедливостъта на оплакванията отъ търговцитѣ, задѣлжи ги да внесѣтъ една частъ отъ наемитѣ и пое задѣлжение, сѣ завръщането си въ София, да проучи и разрѣши въпроса въ удовлетворителна смисълъ за търговцитѣ. Той отиде въ София, съвѣтвѣ се съ антуража си, но неудовлетвори търговцитѣ, а разпореди да се събиратъ наемитѣ въ размѣритѣ, опрѣдѣлени отъ дружбашитѣ. Това отрицателно отнасяне на г. министра на желѣзницитѣ къмъ ония неджи и ония болни страни на търговията, които се отравяватъ щетно, разорително даже, за народното ни производство, къмъ народното стопанство и къмъ народния поминѣкъ, въобщо, е толкова по характерно, че той чрѣвъ търговията иска да уголѣми рентабилността на желѣзницитѣ. А какъ е възможно да се достигне това, когато и самъ г. министра на желѣзницитѣ търси случаи и възможности, помимо колективната воля, помимо проявената на дѣло тенденция отъ страна на правителството, като колективно цѣло, г. министра на желѣзницитѣ туря сегисъ тогисъ по едно ченгелче да спира равонъ на търговията или запазва, тамъ, дѣто е нему възможно, по единъ два прага за спѣването на тоя равонъ.

Друга рана:

Тя на врѣмето си, безъ да бѣ виденъ и почувствуванъ ефекта и, само по единъ страхъ вдигна голѣмъ шумъ. Тогавъ и стовцитѣ отъ Варнен. търговска камара и отъ академията, Костадинъ, Влаховъ, Белмеръ и др., които сѣ фловско равнодушие се отнасятъ къмъ живеннитѣ блага и дългъ на челоуѣчеството, се възбуниха и до небеса викаха: „нещемъ го, нещемъ го! Той ще управисти България!“ Тѣя рана — всѣки се свѣща за нея — е закона за гербовия налогъ.

Единъ повнатъ академикъ търговецъ, прѣди десетина дни ни каза, че тоя законъ, който той, сѣлъдъ 6—7 мѣсеца отъ прилагането му, още не можалъ да разбере, „обира всѣкия каймакъ на търговията и пѣ смѣне отъ нейния гърбъ повече отъ единъ милиардъ“. Поставени сме въ положението да се запитаме: ако дружбашитѣ създаваха закони сѣ явната и прѣднамѣренна цѣлъ да ограбватъ търговията и да я убиватъ, тѣя и тѣмъ подобни закони бива ли да се търпятъ още? Нѣщо повече! Ако сѣмъ сѣла на закона за гербовия налогъ е така разбърканъ, че хора даже академици не сѣ въ състояние да го разбератъ и се ориентиратъ и, че всѣки единъ неговъ членъ и алинея прѣдвикватъ ежедневни тѣлкувания, бива ли тѣя тѣлкувания всѣкога да сѣ въ улѣрѣтъ, а

никога да не сѣ въ полза на търговията?

Като не знаеме какво вършатъ по прѣмъхането на тоя законъ другитѣ търговски камари, а като сѣднитъ само не-пробудената бѣдѣшностъ по него отъ страна на Варненската търговска камара, ние въ миналия брой обърнахме вниманието върху нейната апатия къмъ труда и отвѣтвѣхаме нейната лѣнностъ въ борческата прѣдприемчивостъ — въ липса просто на просто на всѣква полезна инициатива за облекчението отъ тежкитѣ брѣмена, сѣ които сѣ обрѣменени народното ни стопанство и търговия. Ние престо порицахме, особено дѣмбеллика на гламавитѣ парвенюта въ тѣя камара, които по 10—15 и 20 години работятъ въ нея, а една дребна информация не сѣ въ състояние да дадѣтъ, како ли борчески духъ и самоотверженностъ да проявятъ въ борбата ерѣщу едно такава прѣдѣтелно законодѣтелство, каквото е това за гербовия налогъ и пр.

При всѣчко това, ние, за изпълнение на своя дългъ, тукъ се спираме да ревелираме, че и закона за гербовия налогъ е една голѣма рана, която на широко просяжда стопанската мощъ общо на народа; спираме се сѣ всичката си сила и енергия тукъ да изгнѣмъ, че закона за гербовия налогъ е дълбока рана, която дълбоко подкосява икономическото положение на страната — е единъ ужасенъ тормозъ за цѣлокупния стопански, икономически, финансовъ и промисленъ животъ. Той трѣбва да се прѣработи и добръ нагоди на тоя именно животъ.

Къмъ ранитѣ, които разяждатъ тѣлото на търговията и нанасятъ не малка пакостъ на общия стопански организъмъ, е и мѣжнотията, която се прави на търговцитѣ, даносителни, въ Турция, Гърция, Романия и др. държави, които взиматъ първокласни валути. Тѣя мѣжнотия иде отъ централа на девизитѣ, който паркова отъ тѣя износители одрѣжки за девизитѣ не въ валута, на споменатитѣ държави, а въ валута първокласна: пвейцарска, французска, английска, американска и, само въ крайни случаи, италианска — други валути, не. И въ чудо се намиратъ ония отъ експортиторитѣ, които като търгуватъ съ Турция, или Гърция, или Романия, или Сърбия и при случаи, когато не разполагатъ съ друга чужда валута, освѣнъ сѣ такава на държавитѣ, въ които търгуватъ. Такива търговци биватъ заставени много пѣти да правятъ двойни разходи за да си набавятъ първокласна валута и да се подлагатъ на експлоатацията на банцитѣ, когато първитѣ прибѣгватъ къмъ услугитѣ имъ за такава набавяне валута чрѣвъ фондвата борса — а да се продаде тѣхната валута плащатъ 60% на банцитѣ комисиона и въ втория случай — да се купи нуждната чужда валута, сѣ която да се платятъ девизитѣ одрѣжки — други 60%, а продажбата ерѣщу голѣми загуби на първото, както и волното и неволно плащане високи курсове на втората валута, това отива отъ само себе си даромъ за тѣя търговци и се пише въ пасива имъ. Централата на девизитѣ не имисли до сега ни единъ другъ начинъ да облекчи положението на търговцитѣ даносители при подобни случаи и да не ги прѣдоставя на дѣлѣната и тройна експлоатация на банцитѣ.

А прѣдставете си, тукъ ний прибѣгаме да вѣдѣме въ подобноститѣ на много други рани — ранитѣ отъ корупцията, отъ кражбитѣ, рушнитѣ, отъ воднитѣ и неволни бакшиши и ивудни.

Тѣй притисната, тѣй порочна

газена търговия може ли да вирѣе? Така етеосено и душевно народното стопанство може ли да просябие? Никога!

Върб.

Стопански, Търговски, Финансови и Фискални Облѣжки.

Прѣди двѣ години ние единѣки, въ двѣ подѣ рѣдъ статии, подѣ неотразимата повелителностъ на нуждата, ние писахме, че е крайна нужда за търговията и обществото телефоннитѣ линии отъ София до Варна, отъ София до Русе и отъ София до Бургавъ да се умножатъ сѣ още по една паралелна, защото и търговцитѣ и широката публика сѣ досегашнитѣ, по една линия, не могатъ да се доберѣтъ сѣ часове, дни, даже и сѣ седмици до кабинетитѣ за разговори и въ случаетѣ, когато тѣ плащатъ тройни такси за бърви разговори, особено пъкъ, когато тѣя линия, по прѣдпочитане на официалнитѣ служебни разговори, биватъ окупирани отъ държавнитѣ учреждения и се заредятъ такива продължителни разговори.

Тогавъ управляваха дружбашитѣ, а тѣ ечулена цара не даваха за нуждитѣ на търговията и за тѣя на градската публика. Въ интереса имъ бѣше да страдатъ единитѣ и другитѣ, а това не бѣ обърнато внимание на писаното отъ насъ, дори и като бѣхме обещали, че има банки готови да финансиратъ сѣ собствени парични срѣдства постройката на една втора линия отъ София до Варна.

Едва сѣлъдъ 4-мѣсечно управление на страната отъ настоящето правителство, то е съзнало тѣя въпнюща нужда и рѣшило е да пристѣпи къмъ наработване на общъ планъ за двойни телефонни линии въ цѣлата страна, но на първо мѣсто и въ възможностъ по-бързо врѣме, да построи двойни линии: София—Варна, София—Бургавъ и София—Хасково, Русе и Видинъ, важни търговски центрове, поради пристанищата си, отъ които става голѣмъ вносъ и износъ, сѣ оставени на по вѣденъ планъ за сега.

Това би било несправедливо; но като дѣлана и полезна идея и като добро начало, ние бихме желали да видимъ и поне така рѣшенъ въпроса на книга, да се реализира тоя дѣло безъ всѣка забава — частъ по-екоро проектиранитѣ поне три линии да се построятъ. Тѣхното стопанско и икономическо значение е много важно — за него нѣма нужда да се говори.

По закона за гербовия налогъ.

Съ постановление на министерския съвѣтъ, което е получило удобрѣние отъ цара, сѣ направени намѣнения въ закона за гербовия налогъ въ смисълъ, че: „не само продавачитѣ, ни-тѣепродавачитѣ, съдържателитѣ на бирарии, ресторанти и други такива заведеня, а и самитѣ купувачи или консуматори, подѣ страхъ на глоба сѣ 1000 лева, сѣ длѣжни да съблюдаватъ закона и, щомъ сѣ купили или консумирали прѣдмети за повече отъ 50 лева, да изискватъ непременно обгербована бѣлѣжка отъ кочаню карне“.

Постановлението ще се тури въ изпълнение веднага сѣ публикуване указа на цара, въ „Държ. Вѣстникъ“. Сѣщеврѣменно сѣ обнародваето на указа че послѣдва и окръжно сѣ подробни разяснения за изпълнението на тѣя нова наредба.

Централата на девизитѣ, съобщава, че таблицата на артикулитѣ, при износа, по които се събира 1/3 чужда валута („Държавенъ вѣстникъ“ брой 119 отъ 25 августъ т. година) се имѣния за сѣлѣнитѣ артикули: жито 150 лв. кгр.; овесъ 1 лв. кгр.; сѣмпъкъ 1 лв. кгр.; ръжъ 1 лв. кгр.; царевица 1 лв. кгр.;

просо 1 лв. кгр.; фасулъ 1 лв. кгр.; леща 4 лв. кгр.; и грахъ 7 лв. кгр. Брашната и трицитѣ се освобождаватъ отъ представяне, при износа, на 1/3 чужда валута.

Бургаския прѣдсѣдатель на общинската тричлѣсна комисиона, г. Каназирски, е отиранитѣ до г. г. министритѣ, на вътрѣшнитѣ дѣла и финанситѣ сѣдната телеграма: „Ангренитѣ търговци увеличиха захарта сѣ единъ левъ. Попишението направено отъ захарнитѣ фабрики. При тѣя годишната реколита това е цѣло прѣдвидимостъ: Молимъ Вашата намѣса“. Тоя повишение отъ фабрицитѣ е резултатъ отъ общото сѣтвотно повишение на захарта, наложено отъ захарния картелъ, на рѣченъ „Международенъ съюзъ на захарнитѣ фабрики“ който регламентира международната захарна търговия и налага цѣнитѣ на всѣчки фабрики въ съюза или вѣтъ отъ него. Съдѣлѣнето на сѣтъ, както се знае е въ Брюкселъ и тоя се ръководи отъ нарѣдбитѣ и олѣжаванията на нарѣчената „брюкселска конвенция“.

На друго мѣсто въ тоя брой ние съобщаваме, че прѣвъ миналата седмица почти повесително въ европейскитѣ и американски тържища, въцрѣвшъ, реколтата на вънѣдѣ е добръ, а на много мѣста и отлѣчнѣ, захарта сѣ побскнъ сѣ по нѣколко пункта. Отъ всѣхъ подобренения се ръководи захарния картелъ да диктува тѣя повишения, още не е съобщено.

Всички усилия на правителството да смѣгчи и даже да прѣдотврати стопанската криза въ страната, свѣкшъ сѣ жалитѣ ви, свѣкшъ огнѣватъ въ сѣтъ. Цѣлата на правителството — която е цѣлъ и общо желѣние и на цѣлия народъ — е да се даде една стабилна валута отъ нашия левъ и да смѣгчи умѣната сѣлпотиия (кото вѣдѣ въ цѣлото царство) или, даже, да в до послѣдна степенъ да мали. За постижение на тѣя цѣлъ правителството пострѣтвѣва цѣли лера сѣ стотини милиони лева отъ приходния бюджетъ; но цѣлата нито на етозната частъ, особено до отѣлошение на смѣгчението на сѣлпотиията, не се постигна. Рѣшено, обаче, правителството да пострѣтвѣва да върви въ тоя пѣтъ, то ще направи всички нуждни опити. Конференцията свикана по инициативата на Виошия Стопански Съвѣтъ, открита на 5-тогo и още заоставаща въ София, е сѣ това прѣдизначение: да се видри сѣ общи усилия правни и врѣвни пѣтъ за постигане горната цѣлъ.

На разни теми. Отговоръ нѣма.

Главната дирекция на Българско Параходно Дѣло не смѣтна за полезно да обясни на обществото истинското състояние на поправения една прѣди 6—7 мѣсеца с/в „София“ — е ли тоя сигуренъ за живота на пътницитѣ, които прѣввова по фаталнитѣ надбѣдени на Бексинска поштоса, достатъчно гарантивратъ ли се търговскитѣ интереси въ прѣноса на етознитѣ, въ поддържаня чрѣвъ тоя параходъ трафикъ по водитѣ на Черно море.

Каваната дирекция и да би дала своитѣ обяснения, тѣ не може сѣ тѣхъ да направи друго, освѣнъ да приеме една истинна: че всички дупки, всички пробойни, всѣдѣстѣе прогнилостъта на коритото на тоя корабъ — който броя на гърбъ си повече отъ 80 лаварника — сѣ зачушени само сѣ цементъ, защото и дървото и гнилотъ желѣво е като дрѣвата — тогаво прогноие, вѣкърника не хѣща и за тоя българската поговорка казва: „вѣкърника конци хаби“.

Дирекцията не ще даде тия обяснения, това се вижда от тая дългата и утълчаване. Ето защо ние се виждаме заставени да направим апела си пръвото едновременно отговорително за извода и имота на хората, които се пръвят от този кораб, г. г. пръвостановителна на държавата въ управителното тяло на д-ството: тая, макар и с изобилни и порицания към нас, трябва да обяснят и успокоят публиката, че тя е гарантирана за имота си и имота си с 3/4 „София“, при изтраването си или при пръвостановително на отокитъ си. Да обяснят защо този кораб, който беше въ младинитъ си единъ отъ най-бестрашителнитъ плавуци на ескимон-политикитъ бодни и най-смелитъ борци съ черноморскитъ ескимонитъ велики, въ последнитъ няколко години, особено, отъ като имаше отъ работилницата на кооперация „Съгласие“ е изгаснал и при най-малкото изобилване на морето да лежи и изгасне въ пристанището.

Наистина, г. г. членовитъ на управителния съветъ не сж техници, не сж специалиститъ да разгледатъ паракота, да направитъ своитъ безпогръшни заключения и да дадатъ авторитетни обяснения. Това е така. Но тая, ако съвместно искатъ да иматъ отговорност или да и отбъгнатъ, иматъ друга възможностъ да се добератъ до фактитъ, които да имъ послужатъ въ писане на истината. Въ смото д-ство има технически лица — едно отъ тия лица, съ едно дъ отъ звънка, непричастен въ службитъ на д-ството, то е знае, техници и въщи въ тая работа, да пръгледатъ всичко онова, което поражда съмнителне въ застрахователнитъ дружества и въ публиката и съ онеда, и съ наклонението на тая въщи лица, да вляватъ да обяснятъ съ свои думи на публиката — ели та осъдена на смъртъ и отокитъ и съ ли обрвени на погубелъ, щомъ се кажи и се воя на 3/4 „София“ или е гарантирана, като кога е у дома си, да не и при наличността на диментовитъ запущания и при свършенната прогноза на коритото на 80-годишното старче 3/4 „София“.

Обяснения обавително тръбва да се дадатъ за да вие публиката какво да прави и какъ да рскува съ живота си и имота си.

Една изненада!

Най-новитъ следъ дълги мавла и пръвоблажения на кармаркисена и социализма, „Икономически Ивѣстия“ на Варненската търговска камара се пръвна — нечаяно или ствнато, волно или неволно, по единъжъ въ живота си се егнана и попадна въ юна на буржуазитата, т. е., че, не попада, ами брвски вие нейната страна.

По име Кирилъ Добревъ ибъкой си, написалъ статия, добра статия, анджекъ статия, като въ тон вѣстникъ — подъ надсловъ „Износ и износнитъ мила“; статия написана — не комплирана, както често прави Спиро — съ чувство на истински българинъ и добър радителъ на българското благосъстояние — благодарително, статия, нека нажемъ съ елика на ученитъ дѣлова — статия подежидатъ всички вжтръшителни шаръ на душата на автора и няколко актуелни въпроса тая, както тая сами отъ себе си ще слатъ и никква разрвшенето имъ, все пакъ така, както тая дѣйствителностъ би тръбвало да бждатъ разрвшени.

Пинаме честота да понавяме самата личностъ на автора. Ка-

ватъ ни, че това лице е отъ близо до камарата. Толкова по-добър, че камарата има поне едно блиско свое лице, което добър да схваща какви сж нейнитъ цѣли и какви задачи има да изпълни нейния органъ, който отъ всѣккви професорски равномислия, отъ кармаркисенскитъ и социалистически бървени, до сега не успѣ да вляже въ ролята си.

Нека пожелаемъ отъ сега нататкъ, тая непастенъ органъ да се спохожда по-често и отъ повече г. г. Добревци, които — изглежда това — сж по блиско до кожата на буржуазната и много повече проумѣватъ отъ нейнитъ божи, нежелателитъ, подъ едѣлата на които се е натрупалъ мухълъ отъ лѣнност и безгрижностъ за тая, винаги злобно цѣлена и стрѣлена класа, която като дърмодиги хрантути.

Страхуваме се, обаче, че интригата пакъ ще се пусне въ ходъ — Спиро се подсмива подъ мустакъ — и г. г. Добревци надали ще сполучатъ да турятъ „Икономич. Ивѣстия“ въ правия път, надали тѣхното искрено слово ще може до дълги дни да спохожда професорскитъ листъ на марксена.

Овощарството въ Сърбия.

Сърбия вече отдавна се слави като овощарска страна; тя отдавна, доста отдавна, се льява и като износителя на своитъ овощни произведения въ чуждитъ пазари. Като овощарска и винодѣлска страна, тя има и вжтрѣшни пазари, въ които става котацията на цѣнитъ на произвидения и; тѣви пазари сж единъ видъ овощна бора, които служатъ за посреднически институтъ въ прѣдагането и търсенето съ компетенцията да опрѣдѣлятъ и цотиратъ цѣнитъ, съобразно съ луждестраннитъ пазарни котации.

Това застава, не само правителството да облага своя държавенъ бюджетъ на данчинитъ доходи отъ овощната търговия, но и търговския балансъ на Сърбия да разчита на единъ значителенъ активъ, а и статистиката да се интересува отъ овощарското равниие въ тая страна.

Въ изработената напоследѣтъ статистика за ербското овощно равниие, ние ерѣщае слѣдитъ цифри за броя на дърветата, а сжщо и за развѣртитъ на производствата на разнитъ овощни произведения:

Брой на дърветата:

Сливи	59,023,768
Ябълки	6,909,601
Круши	3,884,113
Орѣхи	1,471,648
Други овоц. дърв.	4,855,883

Производство въ метр. цента:

Сливи	8,000,960
Ябълки	1,525,732
Круши	952,449
Орѣхи	196,169

Въ тия изоброявания не вляватъ маслиновитъ дървета, каквито има въ много мѣста въ сегашнитъ граници на съединеното ербско кралство.

Ние имаме тоже едно, ако не и напълно развито, но доста на прѣднина овоцарство въ Кюстендилъ и околността му, въ Пловдивъ — Т. Павардикъ — Сарамбей и околноститъ имъ, въ Старазагорско, въ Варненско — Лонгова и пр. Защо не е прѣприето още нищо да се орегулира и систематизира неговата търговията? Защо, главно, не се прѣдприеме още нищо, щото нашата овоцна търговия да се нагоди на едипъ външенъ износъ?

Ца се ли дължи това на нашата инертностъ още?

Живъ и закланъ добитъкъ въ тържищата.

Нашата страна е слаба износителя на живъ добитъкъ по двѣ причини: че тукъ у самитъ насъ добитъка е много скѣпъ и не намира смѣтка въ чуждитъ пазари, освѣнъ — и то при по други условия — въ Цариградъ или Египетъ и че у самитъ на съ е недостатъченъ и ако правимъ износъ, той не заебга работния и приплодни добитъкъ, а остарѣлия и прѣстарѣлия-тана наричания „джедебъ“, слабъ и малоцѣненъ добитъкъ, който не е доходенъ. При все това, щато се хвърли погледъ на външитъ пазари за добитъкъ, въ сегашното врѣме особено, ще се констатира, че тамъ не е въмръжно да се спекулира съ смѣтка за печалба. Храната е скѣпа, добитъка, върху туй, е слабо и пропява нуждата да се доизхрана и угоява, а това се отклонява отъ купувачитъ.

Разбира се, че това не може да се каже за трансатлантическитъ държави Америка, Аржентина и Канада. Тая докарватъ жи въ и вжмръвентъ вакланъ добитъкъ отлични качества, които съ ниската си цѣна конкурира тая отъ европейскитъ, особено отъ балканскитъ държави Африка докарва дребни, мръшави живи говеда и въ пияцата тѣ намиратъ най-ниекитъ цѣни. Манджурия докарва голѣми количества ваклани вакръвнати свини, безъ глави и крака, твърди угбени и отъ единъ твърдъ добри раси, които се продаватъ съ нивки цѣни, само щато вакръвеното свинско месо не може равнообразно да се прѣработва.

Освѣнъ това, износа на добитъкъ, вакланъ винаги се спохожда отъ тая недостатъкъ за ония държави износители, които прѣвотъ, че месо то често пѣти се развали, или пѣкъ изгубва отъ прѣвоякѣнето си качество, въ което е билъ при ваклаването му. Съ всички тия недостатѣци, обаче, износъ опитватъ се да правятъ пѣкои отъ намъ съседнитъ държави било въ живъ или вакланъ добитъкъ. Една отъ съседнитъ намъ държави, която изнаса добитъкъ въ живо и ваклаво състояние е Сърбия. Тя се явява като конкурентка на Америка, Аржентина и Канада въ пияцитъ на Милано, Прага, Виена и още ла въколко мѣста съ говежди добитъкъ и съ свини въ живо и ваклаво състояние. И пожеже бървината на нейнитъ желѣвници е такава, какъто е тая на всички останали, навадъ желѣвници, то тая се сили да поддържи конкуренцията си съ добитъкъ, вакланъ въ прѣработено състояние, главно въ месо, шунка, саламъ и пр., ако добитъка е свини.

Цѣнитъ на живия и ваклания добитъкъ и на месо въ разнитъ пияци, които се смѣтатъ за по-мръдовани, сж:

Говеда и овце. Бѣградъ — угоени волове и бикове 10 — 14, ерѣдни 7—9.50, лиферантитъ 5—6 динара 1 кгр. живо тегло по панаиритъ. Овце 5—7 динара 1 кгр. живо тегло мѣрени по гаритъ.

Прага — волове и юнци чешки, словашки, югославянски, дански и ромънски 6.50 — 7.50, слаби 5.25 — 6.60 чох. кр. 1 килогр. живо тегло; бикове и крави 6 до 8, слаби 5.25 — 8 чох. кр. 1 кгр. живо тегло.

Солупъ — волове и крави 7 драхми, телета и юнчета 7, овни 8, кози и ярета 7.50, ягнета 9, прѣчове 8 драхми ва 1 ока живо тегло.

Милано — волове прѣво кач. 5.80—6.50 лирети, вторитъ 3.80 до 4.20 лирети 1 кгр. живо тегло; крави прѣво 5.40—6.20, второ 3.80—5.80, трети 3.40—3.80; телета прѣво 9.30—9.80, трето 6.60 до 7 лирети 1 кгр. живо тегло.

Свине. Бѣградъ — отъ 100/120

кгр. 19.50—20 динара, надъ 150 кгр. 21—21.50 динара, надъ 180 кгр. 23 динара. Мръшави 21—24 див. франко гарата въ Сърбия и Банатъ. Въ околността на Суботина 1 динаръ на кгр. по-ожино.

Милано — угоени 8 лирети 1 кгр. живо тегло.

Прага — месети свини 12 до 13.50 чох. кр. живо тегло, ваклани 16—17 чох. кр. Дански и и мѣтни годинаци 13—14, дански кърмачета 9—11, холадоки кърмачета 11—12 чехски крони 1 кгр. живо тегло.

Виена — гоини свини прѣво качегво 25—26000 кр., ерѣдна тегина 24—26000 кр., месети свини 26—3.000 кр. ж. тегло.

Буда Пеща — леки свини 7300 до 7800 кр., ерѣдни 7600—8000, тежки 7400—8000 кр. 1 килогр. живо тегло.

Масъ и славина — Бѣградъ, масъ 33—34 динара, славина 28 до 30 дин., сушено месо 28—30 динара, шунка пушена 50—60 динара, саламъ 85—90 динара 1 кгр. на едро.

Милано — масъ 10, славина 9, американска славина 7.10 американска масъ 8.50 лирети 1 кгр.

Съ всичкия далеченъ прѣвотъ, американскитъ състѣни прѣдмети отъ добитъкъ конкуриратъ.

Ленено масло, бон, линове и др.

Въ прѣминалата седмица цѣнитъ на лененото масло въ холандския пазаръ отидоха къмъ повишение. Това пондигане по-влия върху пияцитъ, щото търсетели на тая артикулъ (къдѣто и собствена имъ валута екъмъ покачване) да се въдържатъ отъ поукитъ си и на много мѣста по пияцитъ се освѣца лица отъ него; цѣнитъ на бонитъ, лаковитъ и другитъ материили си оставатъ неподвижни — сжщитъ.

Производството на пашкулитъ въ Македония.

И другъ пѣтъ казахме, че сърбитъ смѣтатъ Македония за своя Калифорния и се радватъ, и се гордѣятъ съ нея. Вѣрно, когато сърбитъ говорятъ за Македония левитъ имъ се устата: паячката е скѣпа, пиячката е цѣнна, само че въ павухата е яния свитъ — това именно вакрватъ нашитъ съседни.

Относно паярѣтка въ свилопроизводството въ Македония, отъ освободението и (sic) насамъ, четемъ слѣдното:

„Въ територията на Южна Сърбия:

а) Произведени сж сурови свилени пашкули въ 1919 год. 110,825 кгр.

б) Произведени сж въ 1920 г. 145,377 кгр.

в) Произведени сж въ 1921 год. 199,630 кгр.

г) Произведени сж въ 1923 год. 300,000 кгр.

...Срѣдната продажна цѣна на пашкулитъ е била: ва 1 ока 150 динара, ва 1 кгр. 117 динара“.

Така, слѣдъ 3 години свилопроизводството въ Македония е удвоено. Благодатна земя! . . .

Паричнитъ тържища.

Очакването въ страното прѣвъптекиятъ миналоседмични мѣтежни дни въ нашето царство не се сбднана и не се оправда. Нашитъ съседни-врагове го очакваха и отъ душа желяха. Наши левъ, обаче, въ Цюрихъ отъ 5.32 1/2 на 24 септ. се вдигна на 5.40 на 25 сжци. Тамъ се вакдържа и на 26 септ., до като на 27 и 28 септ. се поколеба и се върна на 5.37 1/2 — 6. пияцата по-ниско отъ 24 септ. Разгара на мѣтежа въ Берковица — Фердинандъ — Бойчиновци не пѣвлява на лева, слѣдователно колебанията му тръбва да се отдадатъ на свършенно други случайни причини. Очаква се сега, слѣдъ

вътрѣшното успокоение, да се почне работа и систематиченъ износъ за да иде по нагорѣ и кътъ стабилизация.

Въ сжщитъ дѣти, които погорѣ отбѣлвахме, наши левъ се в изрналъ доста добъръ и въ Лондонъ, когато той е вървѣлъ еднанво съ колебанието на динара, левъ и др.

Парижъ ерѣво Цюрихъ съ сжщитъ динъ е билъ една наменва — отъ 33.90 скочилъ е на 35.40. Прѣвъ течението на седмичата спадането му е било едва 1/4 отъ пункта. Капитулацията на германското правителство по въпроса за пасивната съпротива въ Руръ допринесе това поденачане на французската валута.

Италианската лира, сжщо, отиде на прѣдъ, но не тая прѣвидно (бърво) както франка.

Австрийската валута върху 0.0079 се вакдържа въ Цюрихъ прѣвъ цѣлата минала седмица 28 септ. включително.

Полската сжщо върху 0.0017 и на това ниво свърши седмичата.

Сърбската съ колебание, въ Цюрихъ отъ 6.17 1/2, 6.80, 6.65, 6.60, на 28 септ. се вакдържа на 6.50 шв. фр. ва 100 динара.

Ромънската въ Цюрихъ се държи стабилно върху 2.60 шв. фр. ва 100 лей; въ Лондонъ отъ 990 на 20 септ. вклочи седмичата върху 980 лей ва 1 англ. лира — 10 пункта подобрение.

Отъ общото положение на международния шанжъ, прѣвъ миналата седмица се констатира, че прѣрокласната валута съ твърдъ ниожни изключения, остана безъ промѣна.

Паричния въпросъ въ Германия.

Германскитъ книжни-паря се кориратъ въ чуждестраннитъ бори като се прѣддържатъ върху бабата отъ 100 милиона марки. Въ Цюрихъ курсъ тѣмъ се върти около 3 1/2 до 4 1/2 франка ва 100 милиона.

Фактически чуждестранство не се интересува отъ миналата марка, защото никой вече не иска да се помамава въ спекуляцията съ марки.

Германското правителство е рѣшило за основаването на една емисионна банка, която да издава Bodenmark. Тая банка ще може да издаде най-много 2,800 милиона отъ тия нови марки. На скоро ще се обрвв начинна на издаването и курса на тѣви марки съотвѣтно на книжитъ, поради което последнитъ ще останатъ като пари за дръвна равнѣна.

Колонията.

Ние се оплакваме отъ прѣдѣжителността на васта въ пияцата ни съ колониялъ и другитъ ствки. Не то друго е положението, обаче, и въ чуждитъ сточки пияци. Паричната крива е доминиращия факторъ и въ пияцитъ въ чужбина, както е у насъ. Оплакванията, прочее, сж общи, мигеръ, ако не изключи Америка.

При всичко това и тукъ, у насъ, и въ чужбина не промичава никаква тенденция къмъ спадането на цѣнитъ, съотвѣтно съ растенето на валютитъ. Ако имаше едно относително поестивяване на стокитъ въ странство търговията въ колониянитъ браншове не би била тѣй слаба, особено тѣмко сега, когато слѣдвао бѣ да бжде обратното — търговията да е въ своята сила на равниие, кампанията да е на върха на силата си.

И голѣмитъ, и силнитъ протести на обществата да се ивѣтватъ прѣдметитъ отъ прѣва необходимостъ не понавляха.

Не само въ нашата страна, но и въ много други страни се отправятъ много силни и много шумни протести, нацрмѣръ, протѣвъ сжщитѣ на захарята и при все туй захарята продавава по цѣна да е на едно

високо ниво, недостъпно за широките маси. Напротив, вередът на протести тълмо, пръв втеклата седмица, в някои чужди страни, захарта се повиши с няколко пункта.

Скъпото е с орпа — цънитъ му се повдигнаха, защото Япония купува неограничени количества. Долното качество оризъ отскочи до 16 англ. лири тонъ, а „каролина“ на 28—30 англ. лири тона.

Само кафето тжзи седмица не потира повишение.

Въ чуждитъ пияци колониянитъ стоки по настоящемъ се държат на слъднитъ цъни:

Солунъ — кафе Рио А. 18/40 драхми ока, кафе Рио С. 18 драхми, захаръ Ява кристалъ 6/12 драхми, оризъ американски 6/20 драхми, италиански 5/40 драхми, рангуизъ 3/50 др. ока.

Марсилия — кафе Рио екстра пр. 255 фр., обикновено 220 фр., сантозъ екстра пр. 260 фр., обикновено 237 фр. 50 кгр. франко бордъ; дървено масло алжирско 520 франка франко марсилийски кей, фино 570—580 до 590 фр. 100 кгр.; маслини първо кач. 400—420 фр. 100 кгр.; сапуизъ сухъ бълъ отъ дървено масло 330—335 фр., бълъ екстра 72% масло 240 до 245 фр., бълъ 60% масло 210 до 215 фр., бълъ ва износъ 65% масло 220—225 фр. 100 кгр.

Триестъ — кафе Савтозъ първа стока 700—730 лирети, good 655—660 лир., Рио първо 590 до 620 лир., обикновено 500 до 505 лир. 100 кгр.; какао Бахия 560; чай китайски сръдно кач. 12—14, цейлонски 16 до 20 лирети, захаръ 22—25 англ. лири.

Пръвъ поминалата седмица продажбата на кристална захаръ бше 21/50 до 24/50, на бучки 27—28/10 англ. лири тонъ.

Металитъ.

Въ Лондонъ цъната на медъта падна и пръв втеклата седмица с 1—2 англ. лири на тонъ.

Оловото е малко по твърдо и се продава по 25 1/2 англ. лири тонъ. Това показване на оловото, както и миналия пътъ съобщихме, е вслѣдствие японскитъ закупувания.

Цинкъ малко поспадна. Въ Германия продажбитъ за сега сж слаби и то, защото по тамошната валута цънитъ сж огромни. Потрѣбителя купува нужното му количество само отъ днесъ за утръ. За плустиграция на състоянието прѣдаваме тжз, че на 19 септември 1 кгр. медъ се вродаде за 62,000,000 марки, а 1 кгр. цинкъ за 33,000,000 марки. Тъзи цъни днесъ сж много по-големи вслѣдствие още по-големото спадане на марката.

Кожитъ.

Състоянието на пазара за кожи е доста тихо. Слабо е интересуването отъ за сурови кожи и отъ страна на нашитъ фабрики, вслѣдствие паричната криза и порастаенето на лева. Иначе прѣдлагане на готова стока има, обаче купувачитъ се вѣдържатъ, защото не конвенира (нѣма смѣтка) скъпо да плащатъ. Още по-малко е интересуването отъ дребнитъ кожи, защото поради поискването на лева, иностранцитъ купувачи не намиратъ скъпо така никаква смѣтка да купятъ.

Цънитъ въ края на септември останаха за волскитъ кожи, тежаци отъ 20—30 кгр. 26 лева 1 кгр., биволскитъ 22; а кравшекитъ 20 лева 1 кгр. — Цънитъ сж сосииски, нѣдѣто е вече и центра на търговията.

Въ чуждестранство: Лионъ. — Говежди тежки 500, кравшекитъ тежки 460, телешки сръдни 690, овчи сж вълна 400 франка 100 кгр.

Прага. — Волски до 24 1/2 кгр. 10.60 чех. крони, до 39 1/2 кгр. 11.80 чех. крони, до 45 1/2—11.90, а надъ 50 кгр. 11.10—11.29 ч.

крони. Кравшекитъ — до 24 1/2 кгр. 10 чех. крони, до 29 1/2—10.60 чех. кр., до 39 1/2—10.60 ч. кр., а надъ 40 кгр. 10/70 чех. кр. Телешки до 3 кгр. 13, до 4 кгр. 16 чехски крони. Конски кожи 6.10 чех. крони 1 кгр.

Бѣлградъ. — Говежди сурови отъ кланицата до 20 кгр., 20 до 21 динара 1 кгр., отъ 21—30 кгр. 22—23 дин., а по-нагоръ отъ 35 кгр. 25—26 дин. 1 кгр.

Солунъ. — Говежди кожи 25 драхми 1 ока; биволски — 25 др. 1 ока; овчи 45, коко. 30, агнешки 35, ярешки 60 драхми за чифтъ.

Триестъ. — Говежди тежки, прѣсни надъ 30 кгр. 6/60—6/70 лирети 1 кгр., по-легки, подъ 30 кгр. 6/54—6/60 лирети 1 кгр. безъ рокове. Ягнешки истренски ва парче 9 до 9/50 лирети, ярешки 10—11 лирети за парче. Овнешки македонски и албански 10—10/50, ягнешки гръцки и македонски 12—14 лирети парче, ковешки далматински и босненски 10 до 11 лирети парче.

Ленътъ.

Въ Белгия ленътъ е доста добръ. Вѣрва се, че ще стане голѣма търговия. Отъ белгийски ленъ се оеобенно много интересува Франция, до като, наопаки, Англия се вѣдържа отъ голѣми покупки. Понеже цънитъ на лева сж високи, то фабрицитъ не купуватъ. За руския ленъ въ сръдна Европа нѣма кой да се интересува, поради добрата жетва въ Белгия. За най-хубавото качество се плаща 90, а за секунда стока 88 англ. лири.

Въ Сърбия лешенитъ стоки сж много по скъпи отъ странство. Тамъ се търсятъ повечето циради и платна. Цъната на цирадитъ е 70—100 динара.

Яйцата

Положението на пазара си остана непромѣнено и сѣлскитъ слаби. Англия пръв миналата седмица получи едно количество яйца отъ Русия. Прѣдполага се, че Русия е пратила 40 вагона или двѣ ладии. Венчката руска стока, относително добра, е продадена въ лондонската пияца по 11 до 12 шилинга 120 бройки. Швейцария получи делечни пратки — отъ България и тая стока не добръ пристигна, за това пияцата се държи вѣдържано. Цънитъ се движатъ между 190 и 195 шв. франка. Въ Парижъ цънитъ сж 470 до 480 франц. франка.

Пристигналиятъ отъ Дания яйца въ Лондонъ изгубиха 1 англ. лира отъ първата си цъна на кафеъ. По много причини се правятъ заключения, че цънитъ, изобщо, на яйцата, колкото и да се повишатъ, когато вѣржето истине, нече намѣрятъ кулминационната висота отъ прѣди една-двѣ години. Напротивъ, отиване къмъ мирноврѣмнитъ цъни.

Въ нашето царство цънитъ продължаватъ да сж непромѣнени — 80 до 90 стот. бройка.

Варненска стокова борса.

8 октомври 1923 г.

Пристиганията пръв седмичата, слѣд настъпното успокояване, се малко повече усилиха и, ако колебливата турска и първокласна чужда валута не упражняватъ най-тягостно влияние върху решителността въ кампанията, сѣлскитъ би се много повече василляли, понеже въ пристанището сж акустиранли доста параходи, които, при по-добри условия, би натоварили за износъ наши храни. Вдигането на износното мито отъ вѣрненитъ храни оеобенно, твърдъ много насърчи търговцитъ и тж съ голѣма ухота се явяватъ въ борсата за покупки, но валутата, както кавахме, все още спъва оживлението на кампанията.

За 28 и 29 септември ние дадохме цънитъ на разнитъ артикули, продадени въ борсата — за боба тж бше 460 лева редовенъ и 520 лева чалх, добръ; за зимницата цънитъ варирах между 345 до 360, зависимо отъ относителното тегло и сѣдържачитъ си примѣси, а и отъ самото качество на върното на зимницата.

На 1 октомври се продадъха 20 вагона зимница по 340 до 385 лева 100 кгр., продадъха се 19 вагона бобъ по 450 до 570 лева 100 кгр.; 1 вагонъ фий по 310 лева 100 кгр. и 1/2 вагонъ леща по 540 лева 100 кгр. — за зимницата безъ намѣнение, а за боба спадане по 10 лева на 100 кгр.

На 2 октомври се продадъха 4 вагона зимница съ относителни тегла 74, 76, 75 и 75 и съ примѣсъ 1/2, 1/2, 1/2 и 1/2 по 345 до 365 лева 100 кгр.; продаде се 3 вагона бобъ по 462/50 до 570 лева 100 кгр. — за зимницата безъ намѣнение, а за боба тихо, понеже 15 вагона, за които се прѣдлагаха само по 445 лева за 100 кгр., останаха непродадени.

На 4 октомври се продадъха 12 вагона зимница по 325 най-долно до 365 и 375 сръдно и 382/50 лева най-добро 100 кгр. продадъха се 10 1/2 вагона бобъ по 442/50 до 570 лева 100 кгр. и 1/2 вагонъ леща по 535 лева 100 кгр. Въ билетина за тоя денъ се вѣдѣтиха 5 1/2 вагона бобъ, продадени на 2 октомври слѣдъ паднитъ по 440 до 445 лева 100 кгр.

На 5 октомври продадени 5 вагона зимница по 325 до 385 лева 100 кгр.; продадени 10 вагона бобъ по 450 до 570 лв. 100 кгр. — за зимницата безъ намѣнение, а за боба по-твърдо.

На 6 октомври се продадъха 18 вагона и 17 тона зимница по 340 до 390 лева 100 кгр. и 5 1/2 вагона бобъ по 455 лева 100 кгр. За зимницата 10 лева повишение за 100 кгр.; за боба безъ намѣнение

Брашната.

8 октомври 1923 г.

Брашна: № 00 кгр. 5/80 лева, № 0 кгр. 5/50 лева, № 4 кгр. 4/70 лева; триди ситни кгр. 1/80 лева, едри 1/60 лева.

ХРОНИКА

За търговцитъ, индустриалцитъ и занаятчинитъ собственици.

Народния съворъ и партинтъ на реда се борятъ и даватъ жертва сръщу партинтъ на безреднето, разрушението и грабителството за насъ — за живота, честта и имота въ. Вашето мѣсто за активна дѣйностъ, за равноцѣпна жертви и за отстояване собственитъ ви сѣдбини е въ стовора и въ партинтъ на реда. Вашето безучастие и страепие отъ да изпълните дължитъ си съ самопожертвувателноостъ въ всички борби сръщу безреднето, рушението и грабителството; апатията и странението би да се наредите въ редоветъ на изборнитъ борби; отказа ви да се самоопрѣдлите, като граждани съ политически убѣждения и сианете активни борци за гражданскитъ и политическитъ правдини, всичко това, въ противенъ случай ще ви липси отъ правото да прѣдбгвате за защитата отъ организираното въ партни на реда гражданство. Знайте, че дружбашеството ое живѣе, че комунизма не е умъртвенъ. Търговци, индустриалци и запатчни малки и голѣми собственици, събюч-

ния моментъ ви палага, подъ знамената на партинтъ на реда, да се наредите въ организирана активна защита!

Отъ Бургазъ ни съобщаваатъ, че въ междуцарственото прѣвъ врѣме на комунистическитъ мятенки, когато пияцата въ разстояние на цѣли 5 дни е била вѣтворена и не е могло да се манипулира въ митницата, въ полсѣдната се сж натрупали извѣрдно много стоки, които слѣдъ утихването и вѣстановяването на положението, чиновницитъ едва сарвали да обмитватъ и освобождаватъ. Това натрупване на стоки, които не се наврѣме освободиха, спъна тжрѣдъ много търговията.

Твърдъ много се говори, че правителството ще повиши износното мито на тютюня за да се покрие бюджетния дефицитъ по перото за митата на върненитъ храни и брашната. Не знаемъ до колко това намѣрение, ако е сериозно, ще сръдне задоволителенъ откликъ въ тютюнопроизводителитъ сръди, но тж бше до сега повече сарворивирани по извѣстни съображения.

Срѣдно е отпущането суми отъ 150-милониния кретитъ на кооперация „Освобождение“ за покупка на храни или приемането въ залогъ таквия. Срѣдно е отпущането суми на сѣщата кооперация скъпо за закупуване храни и за прѣхраната на населението.

За банновитъ и търговски служаци е откритъ виситъ търговски курезъ по френски. Цѣльта му е, главно да доучи внаещитъ френски въ френското търговско писане и да ги свикне къмъ правилентъ разговоръ. Условиата да се слѣдва се явяватъ въ канцелариата на института, улица „Московска“ № 9.

Депутация отъ Шуменъ се явила прѣдъ ресептивнитъ ми-

нистри въ София съ искание да се открие въ тоя градъ ядрарско училище; да се даде оспѣтление на градътъ отъ електрическата енергия на трудовата работилница. Шуменъ, което минало въ кожарската промишленостъ е едно отъ рѣдикитъ; оеѣтитъ това, като сръдоточентъ земледѣлски центръ въ Источна България, има право да яска отъ държавата да не го прѣнебрѣгва и трѣбва да оеде удовлетворентъ. Шуменъ ва кожарската промишленостъ има най-добритъ условия, а въ земледѣлнето тоя е невъимнитътой е пхитъ.

Голѣми Български Мелници (Grands Moulins de Bulgarie) въ Бургазъ, единствена по голѣмината си не само въ България, а и въ цѣлия Балкански полуостровъ, мелница, е починала да произвежо всички видове брашна. Както е извѣстно, тоя прѣдприятие е акционерно съ сжбѣени български и френски капитали, но начело стоятъ г. Стефанъ и Павелъ Ив. х. Петрови, които прѣдстаѣляватъ голѣмата и многоваекулна индустриална фирма „Синове Ив. х. Петровъ“ ва Бургазъ. Производството на тая модерно инсталирана мелница е 24 вагона за едно дееновоние. Тя ще сарправи цѣлъ прѣвратъ въ износъ на брашна отъ Южна България.

Търгове: На 20 октомври въ канцелариата на Св. Синодъ ва доставка 15000 кгр. анадолски първокачественъ востъкъ; на 12 ноември въ канцелариата на софийското фин. управление ва доставка 40,500 метра американъ за подплата за трудовата дирекция.

Казанлъшната промишленна яложба ще се открие на 11 тоя и ще трае, включително, до 14 сжци.

Печатница Д. Тодоровъ, Варна

КРЕДИТНА БАНКА
ВАРНА — СОФИЯ — РУСЕ
Телеграфически адрес: КРЕДИТБАНК
Извършва всекакви банкови сделки
Приема влогове и по спестовни книжки на износни условия
МНОГО ДОБЪР ДОХОД
„Балкан“ Сжбрани премии през 1922 г. 92 мил. лева
Капитал и резерви 108 мил. лева
Подоходяща работа за запасни офицери, пенсионери, комиссионери и др.
Сведения от Главната Дирекция — София
ПУЩАЧИ
Д-ВО „СЪЕДИНЕНИТЪ ТЮТЮН. ФАБРИКИ“
Обръща вниманието ви, че папироситъ и тютюнитъ произвеждани въ фабриката му въ Пловдивъ, Русе, Варна, Шуменъ, София и Сливенъ
оѣ приготвяватъ отъ най-доброкачественни и естествено ароматични тютюни, безъ никакви примѣси за ароматизиране.
Пушете само папироситъ и тютюнитъ на КАРТЕЛА.